

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 431

van **CARINA VAN CAUTER**

datum: 15 juli 2020

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Artikel 2.7.3.2.10 Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) - Onbedoeld gevolg

Artikel 2.7.3.2.10 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF), het oude artikel 67 van het Wetboek der Successierechten, heeft een pervers kantje. Artikel 2.7.3.2.10 stelt: "Als de verkrijger binnen zes maanden na het overlijden van de erflater sterft, wordt voor de berekening van de erfbelasting op de nalatenschap van die laatste geen rekening gehouden met hetgeen de verkrijger in vruchtgebruik als levenslange of periodieke rente of als pensioen heeft verkregen."

Indien bijvoorbeeld twee echtgenoten overlijden binnen een tijdspanne van 6 maanden kan een situatie ontstaan waarbij in eerste instantie, ingevolge de toepassing van artikel 2.7.3.2.10 VCF, naar aanleiding van het eerste overlijden in hoofde van de langstlevende echtgenoot het belaste vruchtgebruik wordt teruggestort. De toepassing van dit nobel bedoelde artikel bij een dergelijk triest voorval van opeenvolgende overlijdens, zorgt er evenwel voor dat de uiteindelijke verkrijgers aanvullende rechten verschuldigd zijn omdat ze op de volle eigendom belast worden. Deze bedragen kunnen uiteraard serieus oplopen afhankelijk van de tariefschalen waarin het belastbaar emolument van de verkrijgers zich situeert.

In een zeer moeilijke periode waarin de uiteindelijke verkrijgers, vaak de kinderen, met het overlijden van hun beide ouders te maken krijgen, ontvangen zij dus ook nog eens een aanslag waarbij ze aanvullende rechten verschuldigd zijn.

1. Kan de minister bevestigen dat de uitwerking, zoals boven beschreven, een onbedoeld gevolg is van artikel 2.7.3.2.10 VCO?
2. Kan de minister begrip tonen voor de vaak moeilijke situaties die dit met zich meebrengt?
3. Acht hij een aanpassing nodig om dit onbedoeld gevolg van het nobel bedoeld artikel te doen verdwijnen?

ANTWOORD

op vraag nr. 431 van 15 juli 2020

van **CARINA VAN CAUTER**

1. Artikel 2.7.3.2.10 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) wordt toegepast als een verkrijger binnen zes maanden na het overlijden van de erflater sterft. In dat geval wordt voor de berekening van de erfbelasting op de nalatenschap van die laatste geen rekening gehouden met hetgeen de verkrijger in vruchtgebruik als levenslange of periodieke rente of als pensioen heeft verkregen.
Dit artikel heeft in essentie twee doelstellingen. Ten eerste zou, zonder dit artikel, het vruchtgebruik worden belast waarvan de belastingplichtige nooit echt het genot heeft gehad of althans zodanig kortstondig dat in werkelijkheid moeilijk kan gesproken worden over een reëel genoten vruchtgebruik. Het lijkt vanuit menselijk en maatschappelijk oogpunt niet opportuun erfbelasting te heffen in die gevallen. Ten tweede wordt met artikel 2.7.3.2.10 VCF de berekening van de erfbelasting vereenvoudigd. Door er van uit te gaan dat de vruchtgebruiker zijn of haar vruchtgebruik nooit echt heeft kunnen genieten, wordt de erfbelasting berekend alsof de blote eigenaars meteen de volle eigendom hebben geërfd. Dit beperkt het aantal berekeningen en het maakt de berekening eenvoudiger.
2. Artikel 2.7.3.2.10 is een bepaling die een algemene toepassing heeft en het concrete resultaat daarvan is het gevolg van diverse factoren. Zo is de leeftijd van de verkrijger, het aantal kinderen en de omvang van de nalatenschap bepalend om na te gaan wat het effect is van de toepassing van dit artikel. Door wijzigingen aan te brengen aan het artikel zoals het thans bestaat, riskeren we m.a.w. de gunstige effecten die het artikel nu teweeg brengt, teniet te doen
3. Er bestaat bovendien ook een teruggave-regeling voor de langstlevende die al erfbelasting zou hebben betaald op het verkregen vruchtgebruik. De keerzijde is dat de kinderen soms een hogere erfbelasting betalen, maar uiteindelijk betalen ze maximaal op de vererving in volle eigendom.

Dit artikel heeft m.a.w. correcte doelstellingen als uitgangspunt, nl. een kortstondig vruchtgebruik waarvan men nauwelijks of geen genot heeft gehad, niet belasten. Bijgevolg lijkt het mij niet opportuun om dienaangaande een decretaal initiatief te nemen.